

[Kofod-Svendsen]

alt rimelig måde. Netop ud fra, at der altså er tilfælde i dag, hvor man tilbageholder med mindre end 15 pct. over for dem, der er i en vanskelig økonomisk situation, er der jo ikke nogen stramning i at gå fra 15 til 20, men i andre tilfælde kan det være overordentlig rimeligt at gå fra 15 til 20.

Så den grundholdning, der ligger bag de forskellige forslag både på personområdet og på erhvervsområdet, er vi enige i, og min slutkommentar skal være en opfordring til regeringen om at vise endnu større kreativitet, når det gælder om at komme de forkerte selektive erhvervstilskud til livs, og det vil vi gerne under udvalgsarbejdet og på anden måde bidrage med ideer til. Vi tror faktisk, at de forskellige erhvervsorganisationer må have en interesse på organisationens vegne i at få begrænset de muligheder, som de få udnytter på bekostning af de mange, og hvor de få skaffer sig en konkurrencefordel, som de mange, der følger gældende lov, bliver forhindret i at få. Det må være i alles interesse, at man ikke kaster byrder over på andre ved selv ikke at følge gældende lov.

De intentioner, som ligger i lovforslagene, kan vi altså tilslutte os. Når vi under udvalgsarbejdet møder de forskellige organisationer, må vi se, om der kan være enkelte steder, hvor man skal formulere det lidt anderledes. Men det hører hjemme i detailafdelingen under udvalgsarbejdet.

Men generelt er der efter vores opfattelse mest behov for yderligere skærpelse, og det hænger sammen med, at den udvikling, hvor man er gået fra de 15 til 30 mia. kr. på få år, er uholdbar, er uacceptabel. Det er en udvikling, som må vendes.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg giver ordet til ordføreren for forslagsstillerne til beslutningsforslag nr. B 71–B 73, fru Pia Gjellerup.

Pia Gjellerup (S):

Jeg vil gerne gøre nogle bemærkninger til de mange ordførere i anledning af reaktionerne på de socialdemokratiske beslutningsforslag.

Jeg skal generelt sige tak for den venlige og åbne modtagelse, ikke nødvendigvis fordi man altid er enig i de enkelte elementer, men i nogle

af elementerne og i nogle af de hensigter, der ligger bag. Derom har hele debatten jo i virkeligheden koncentreret sig, og det synes jeg er overordentlig tilfredsstillende.

Det, der er hovedspørgsmålet – og det indledte De Konservatives ordfører med, Venstres ordfører fulgte det op, og så kom alle andre efter – er, hvem det er vi her taler om. Det er skyldnere, en gruppe i befolkningen, som er forholdsvis lille – heldigvis kan man sige – men hvoriblandt der er en del, som skylder nogle meget store beløb. Og det, regeringens og Socialdemokratiets initiativer tilsammen lægger op til, er at få den store gruppe, der svarer, hvad de skal svare til det offentlige og forhåbentlig og formentlig også til alle andre, til at føle sig ordentligt behandlet ved at se, at andre altså også bliver forpligtet og tvunget til at betale, hvad de skal betale. Det er altså et spørgsmål om, at den reelle og den ærlige borger ikke bliver til grin, og det er der nogle der har grund til at føle i dag, hvor vi ser de restancer stige så meget, som de gør.

Hr. Svend Aage Jensby bemærkede i forhold til det ene socialdemokratiske beslutningsforslag om begrænsninger af erhvervsudøvelse inden for nogle bestemte erhverv, at det ville være ganske kompliceret juridisk at gøre det. Nu kan vi jo se, at der foreligger et forslag fra regeringen, der viser, at sådan nogle juridiske problemer altså kan løses, nemlig i forbindelse med forslaget om hyrevogne.

Men jeg må medgive, at der selvfølgelig er en række juridiske problemer, og det er nogle af de juridiske problemer, som vi ved at have fremsat beslutningsforslag lægger op til at få undersøgt i den tid, der går, indtil man fremsætter et egentligt lovforslag på de enkelte områder.

Der peges i øvrigt på, skal jeg blot for den gode ordens skyld sige til hr. Svend Aage Jensby, i forslagets bemærkninger, at der er en række betingelser i dag for nogle af de erhvervsgrupper, der er tale om – betingelser om deres økonomiske soliditet – og det er dertil, vi i virkeligheden vil knytte nogle betingelser. Det, der menes med soliditet, er eksempelvis, at der ikke skal forekomme større restancer.

Jeg synes, der er grund til at understrege, at der i forbindelse med beslutningsforslag nr. B